

Fábián Erika

(MÉG SZERENCSE...)

Még szerencse, drága, hogy végül elfelejtetted elkészíteni azt a tükörtojást, amit akkor ajánlottál föl, amikor kiderült, lehet, hogy teherbe estem tőled. – Az előbukkanó csíkokat lestem a teszten. Hiába. – Kopogtatott a népszámláló. „Ugyanannyian maradtunk, jöjjön később vissza.” – Nevettem. Te sírtál. – Aztán fuldokoltam. – Egyszer csak az ember torkán akad valami, amit a továbbiakban sem felköhögni, sem lenyelni nem tud. – Befűtöttél éjszakára...

(KISTAKARÍTÁS)

Beköltöztem a postaládádba. Rózsaszín, illatos levélke vagyok. Finom metszésű, csak néhanap húsbavágó. Legjobb receptem már nem próbálom ki rajtad. Megfőzni téged, ez volt a terv – de mit kezdenék veled, ha még egy villanykörtét se vagy képes kicserélni setétke lelkemben. Sertepertélek egy kicsit körülötted – de már másnak növeszttem a gyöngyöt réseimben. Vitriolban őrzöm emléked.

NOVELLAPÁLYÁZAT

Bence Ottó

RONTÁS

Tökéletes munka. A két borostás férfi összeszokottan dolgozott – láthatatlan házirend irányította mozdulataikat. Marko Nyint meglepte a gyorsaság.

– Ha megfordulsz, rózsabokrot csinállok a pofikádból, te szemét!

Nyin a járdán feküdt, betonsúly nehezedett a gerincére. Közélről látta a résekben a szurokhólyagokat és a járdalapfektető építőmester nevének kezdőbetűjét. A suttgó